

Jörg Widmann. Fotó: Marco Borggreve

MODERN SZERELEM A BFZ-VEL

A Budapesti Fesztiválzenekar koncertje

Budapest Music Center, 2016. január 24. 19.45

Ha kell humoros, ha kell provokatív, és ha kell fennkölt és lírai. Muzsikája egyszerre nevet és sír – nehéz kikerülni az intenzív hatása alól. *Jörg Widmann* valódi zenei polihisztor: estét a világ legnívósabb színpadain tölti, mint az egyik legkeresettebb klarinétművész, éjjelente pedig remekműveket komponál, amiket aztán el is vezényel. Túlságosan kíváncsi ahhoz, hogy csak egy dolognak éljen. Ugyanolyan örömmel nyúl *Mozarthoz*, mint egy minimalista kortárs darabhoz. Imádja Magyarországot és az itteni közönséget, ezért január 24-én egy teljes szerzői estet szentel nekünk a Budapest Music Centerben, együtt a Budapesti Fesztiválzenekar művészeivel. A koncert tele lesz szerelemmel, humorral, iróniával, virtuozitással és csapongó fantáziákkal. ●

ELÖL SEMMI

Zappe László

Alul semmi – elég pikáns cím. Ehhez képest *Réthy Attila* rendezésében a Thália színház előadása történelmi-szociológiai dokumentumokkal kezdődik a *Margaret Thacher* kormányozta Angliáról, arról az időről, amikor – a múlt század nyolcvanas éveiben – a Vaslady vaskézzel modernizálta az angol gazdaságot. Bányák, gyárak ezrei zártak be, tömegek váltak munkanélkülivé. Ebből a helyzetből vette tárgyát *Peter Cattaneo* nagy sikerű filmvígjátéka, amely 3 és fél millió dollár költséggel közel 258 millió dollár bevételt hozott 1997-ben.

Két évtized sem kellett hozzá, és színházi előadás lett belőle Budapesten. Az ötlet lényege magából az eredeti történetből ered. A nézők ugyanazért mennek be a Tháliába, amiért a sztori szerint a nők arra a műsorra, ahol férfi sztrip-tízt ígérnek.

Átverés természetesen a cím is, meg a történelmi-szociológiai bevezetés is. A darab, akár a film, éppoly keveset mutat meg a munkanélküliség valódi társadalmi és egyéni következményeiből, mint a hímtagokból. De fölkelti és fönntartja a várakozást. A várakozási időt pedig jópofán szellemeskedő, kicsit érzélgős történettel tölti ki *Simon Beaufoy* forgatókönyve, amelyet *Hamvai Kornél* fordított magyarra.

Kicsit hosszadalmas az előjáték, amíg egyáltalán eljutunk az ötletig, hogy néhány férfiú magamutogatással oldja meg

katasztrófális anyagi helyzetét. Eleinte két munkanélküli elég sokáig szerencsétlenkedik azzal, hogy egykori munkahelyéről ellopjon egy jókora fémdarabot. A vicces ügyetlenkedéshez is idő kell, meg ahhoz is, hogy kiderüljön a drámai alapszituáció: egyikük, amúgy is link fickó, akit nem minden ok nélkül elhagyott a felesége, jelentékeny összegű tartásdíjjal adós, és e miatt megvonhatják tőle a fia láthatását, aki egyébként velük van a körülményes betérés során is. Nehezen verbuválódik a csapat is, amíg összejön annyi nekikeseredett férfiú, amennyivel már érdemes nekifogni. Lassacskán azért akad egy homoszexuális hajlama miatt öngyilkossággal próbálkozó biztonsági őr, egy kirúgott hivatalnok, aki a feleségének nem meri bevallani, hogy nincs munkája. Aztán hirdetésre jelentkezik egy fiatalember, merthogy neki van mit mutogatnia, meg egy vén kriptli, akinek éppen hogy nemigen akad. Ráadásul a családi életek is zajlanak közben, az egyik asszony a tartásdíjat követeli, a másiknak az fáj, hogy férje a munkanélküliségtől impotens lesz, a harmadik meg gyanútlanul költekezik. És amikor minden együtt lenne, még némi mozgáskultúrára, tánctudásra is szert kellene tenni. Szerencsére a hivatalnok valóságos tudora a színpadi táncnak, csak éppen vonakodik részt venni a képtelenek tetsző vállalkozás-

ban. De persze beadja a derekát, így a fölöttébb mulatságos táncórák sem maradnak ki az előadásból.

Cziegler Balázs díszletének lényege a bezárt üzemcsarnok forgatható kapuja, amelynek hátoldala néha a majdani fellépés helyszínéül szolgáló terem bejáratává alakul. Ennél fontosabb feladata azonban a ronda rideg iparvidék érzékeltetése. *Velich Rita* ruhái többet mondanak némely szereplőről, mint a forgatókönyv. *Szabó Győző* rekedtes mackóbrummogással biztosítja a publikum rokonszenvét a könnyelmű, de mélyen érző apa iránt, *Nagy Viktor* apró malacszemmel aggódja végig a szerepét, *Vida Péter* minden akcióban és mondatban megtalálja a viccet, a jellemet kevésbé, *Tamási Zoltán* ezúttal is bizonyítja, hogy keserű humor szakértője. *Bán Bálint* vékony, szőke és fiatal, *Pindroch Csaba* vaskosan és pófátlanul életvidám. *Schell Judit* akkurátusan követelőző, *Fodor Annamária* megértő természetét jól titkoló, *Gubás Gabi* elegánsan költekező feleség. *Hunyadkúrti István* derűsen haszonleső mulatótulajdonos.

A történet természetesen a műfaj szabványa szerint ér véget, a vállalkozást ugyan az utolsó percig is mindenféle veszély fenyegeti, hol ez, hol az gondolja meg magát, még az ötlet kiagyalója is megfutamodna, bár semmi oka nincs rá, de végül teljes a siker, a családi bonyodalmak is eligazodnak.

Csak a valódi publikum marad hoppon. A cím ígérete teljesül ugyan, ám a nézőknek pucér férfighátsókkal kell beérniük. De senki sem érzi becsapva magát. ●